

1888-04-02

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 6 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10321>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

δυνατόν πολὺς διὰ νὰ μαυρίσῃ καλὰ, καὶ κατόπιν κούβαλῃμα εἰς τὴν πόλιν δι' ἀσκῶν κατραυμασμένων. Ἐκεῖ ἀνοίγει ὀλίγον τὰ μάτια τοῦ ὀμπελουργῆς (διὰ νὰ τὰ κλείσῃ πάλιν μετ' ὀλίγον) δὲν εὐρίσκει καλὴν τιμὴν διότι εἶνε βόρβορος ἀπὸ γύψου καὶ βρωμῆ ἀπὸ πίσσαν τὸ κρασί του. Τὸ φυλάττει μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ εὕρῃ ὑπερὸν ἀνωτέραν τιμὴν καὶ κατόπιν, τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ὄλου προϊόντος του, τὸ πωλεῖ διὰ ξύδι καὶ πωλεῖ τέσσαρα γομάρια διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ τάτζιον τοῦ ἐνός. Αὐτὰ εἶνε καθημερινὰ γεγονότα· δὲν εἶνε ὑποθέσεις.

Οἱ δυστυχεῖς πολῖται, οἱ ἔμποροι τῶν οἴνων, βλέποντες ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἡ τιμὴ τῶν καλῶν κρασιῶν τῆς Κύπρου ἐκπίπτει εἰς τὴν Εὐρώπην ἐνεκὰ τοῦ πολλοῦ γύψου καὶ τῆς ἀνυποφόρου πίστεως τῶν, προσεπάθησαν διαφοροτρόπως νὰ ἐπιφέρωσι μίαν διορθώσιν πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀμπελουργῶν καὶ, πότε μὲν δι' ἐγγράφου συνυπογεγραμμένου ὑφ' ὄλων συνεφώνησαν νὰ μὴ ἀγοράζωσι πισσωμένα κρασία, πότε δὲ δι' ἐγκυκλίου ἐντύπου συνεβούλευσαν τοὺς ἀμπελουργῶς νὰ μὴ βάλλωσι γύψον καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζονται ἀσκούς, τοῦλάχιστον, πισσωμένους, πλὴν «ς τοῦ κουφοῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα». Ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ χωρικοῦ μας, ὅταν τὸν συμβουλεύης τοιαῦτα, ἀκούεις πάντοτε καὶ στερεοτύπως τὸ «Ὁ Τζύρης μου κ' ὁ παπποῦς μου ἔτσι ἐκαμνε κ' ἐξῆσε, κ' ἦτον καὶ προεστῶς, κ' εἶχε καὶ τόσον μάλι, κ' ἄρμασε καὶ τόσα παιδιὰ, καὶ ἐγὼ τώρα θὰ κάμω ἀλλοιῶς»; Ποῦ νὰ χωρήσῃ ἡ κεφαλὴ τοῦ χωρικοῦ ὅτι σήμερον ἠλλάξαν τὰ πράγματα, καὶ ὅτι «Ὁ τζύρης του κ' ὁ παπποῦς του» ἐζῶν μὲ 200 τὸ πολὺ γρόσια ἐξοδα κατ' ἔτος ἐνῶ αὐτὸν σήμερον δὲν τὸν ἀρκοῦν τὰ δεκαπλάσια; Πῶς νὰ σκεφθῇ ὅτι «Ὁ τζύρης του κ' ὁ παπποῦς του» ἐπλήρουν φόρον 50 γρόσια μόνον ἐνῶ αὐτὸς σήμερον πληρώνει 1000; Ποῦ νὰ συλλογισθῇ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἄλλα μέρη ἐπροχώρησαν πολὺ εἰς τὴν γεωργικὴν τέχνην καὶ διὰ νέων μεθόδων κάμνουν προϊόντα καλλίτερα καὶ περισσότερα, ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς νέας μεθόδους, ἄλλως τὸ πρᾶγμα του δὲν θὰ ἔχῃ ἐξόδουσιν καὶ θὰ ἔρχεται εἰς θέσιν νὰ λιμοκτονῇ ὡς λιμοκτανεῖ ἤδη; Διὰ τίνος τρόπου καὶ διὰ ποίας γλώσσης δύναται τις νὰ δώσῃ εἰς τὸν χωρικὸν μας νὰ ἐννοήσῃ ὅλ' αὐτὰ; Τίποτε! Τὸ γοῖ καὶ τὸ γδοῦρι ὁ χωρικός. Ὁ «Τζύρης του κ' ὁ παπποῦς του ἔτσι ἐκαμνε». Ἄλλ' ἀνὸ Τζύρης σου κ' ὁ παπποῦς σου πτωχὲ γεωργέ, πτωχὲ ἀμπελουργέ, κατάρθωσέ νὰ πάγῃς τὸν Ἄδην μὲ τὸ βρακί, σὺ οὔτε μὲ βρακί οὔτε μὲ ὑποκάμπου θὰ πάγῃς νὰ τὸν εἴρῃς, καὶ

ὅταν σε ἴδῃ εἰς τοιαύτην κατάστασιν σκεψοῦ τί ἔχεις νὰ ἀκούσῃς ἀπ' αὐτόν.

Καὶ μία ἄλλη καταστροφὴ, ὡς συνέπειαι ὄλων τούτων, ἐπαπειλεῖ τοὺς γεωργούς. Οἱ πολῖται ἐνόστον ἠλπίζον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν γεωργῶν ἐδάνειζον καὶ ὑπεστήριζον αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι τῆς πείνης. Τώρα ὁμοῦ, ὅτε ὁ πολίτης βλέπει ὅτι τὰ προϊόντα τοῦ γεωργοῦ οὐδέποτε ἀρκοῦν νὰ καλύψωσι τοὺς τόκους σχεδὸν τοῦ δανείου καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προστίθεται νέον δάνειον, βεβαίως ὁ πολίτης θὰ παύσῃ πλέον ἀπὸ τοῦ νὰ διδῇ τὸ χροῖμά του χωρὶς νὰ ἐλπίζῃ καὶ τότε «πῶς τα κ' ἐρύρασι» φίλοι γεωργοί.

Πῶς πταίει λοιπὸν εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, ἡ εὐφοροτάτη γῆ τῆς Κύπρου ἢ οἱ ἀγεωργητοὶ γεωργοὶ τῆς Κύπρου;

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ

Ἡ παρελθούσα Δευτέρα ἦτο, ἡ ὀρισθεῖσα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὰ μέλη ἦσαν παρόντα ὅλα ἐκτὸς τοῦ κ. Ζεγκιτζή. Τὸν λόγον εἶχεν ὁ κ. Λιασιδης, ὅστις, καθ' ἡ πληροφόρησιν, διὰ σφοδρῶτατος προομιῶν ἐφέξε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν ὑπεροχὸν προϋπολογισμὸν, ὃν ὑπέβαλε πρὸς παραδοχὴν. Προσέθηκεν ὅτι, ὅσαι θέσεις ἠδύνατο νὰ δημιουργηθῶσι χάριν ἀλλοδαπῶν ὑπαλλήλων, ἐδημιουργήθησαν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν αὐτὴν ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε ἔργον τέλειον, διὸ καὶ συνεχάρη τὴν Κυβέρνησιν. Προσέθηκε δ' ὅτι δὲν σκέπτεται μὲν νὰ προτείνῃ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐπενέγκῃ ἀναγκαιοτάτας περικοπᾶς. Μετὰ τὸν κ. Λιασιδὴν ὠμίλησεν ὁ κ. Φραγκοῦδης, ὑποστηρίζας τὸν προαγορευόμενον καὶ προσθεὶς ὅτι ἡ νῆσος δύναται νὰ διοικηθῇ ἀξιοπρεπῶς καὶ Εὐρωπαϊκῶς μὲ πολὺ ὀλιγώτερον ποσόν. Τὸ συμβούλιον τότε μετετρέπη εἰς Ἐπιτροπὴν πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὸ Δελτίον Β' ἐξοδα νομοθετικοῦ, προϋτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Λιασιδίου ὅπως ὁ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου λαμβάνῃ ἀντὶ λιρ 50, λίρας 25, ὡς καὶ οἱ δύο διερμηγεῖς. Σφοδρὰ συζητήσας ἠγέρθη περὶ τούτου, ὑπερίσχυται δὲ τὰ αἰρετὰ μέλη καίπερ τοῦ Ναιμ. ἐφένδη ψηφισάντος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ρούσου ἀποσχόντος τῆς ψηφοφορίας. Εἰς τὸ Δελτίον Γ' Ἀρχιγραμματεία, προϋτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Λιασιδίου ὅπως ὁ ἀρχιγραμματεὺς προσλάβῃ καὶ τὸν τίτλον Διοικητοῦ Λευκωσίας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὰ κυβερνητικὰ μέλη ἀντέστησαν, θεωρήσαντα τοῦτο ἀδύνατον, ἐξεφράσθησαν δὲ καὶ φόβοι μήπως τὸ τοιοῦτον εἶε καὶ ἀντισυνταγματικόν. Ὁ κ. Ἀρχιλογιτῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶπεν ἀρκετὰ, προσθεὶς καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ὡς ἀρχιγραμματεὺς εἶνε ὁ σπουδαιότερος σύμβουλος τῆς Α. Ἐξοχότητος. Εἶνε τὸ εἶμα τῆς Α. Ἐξ. ὡς, προλαμβάνοντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα καθήκοντα, θὰ ἀπεκρίθη ἡ Α. Ἐξ. τοῦ σπουδαιότερου τῆς συμβουλίου». Πρὸς τούτους, ὁ κ. ἀποκρίθη τὸ ἔπειτα τῆς προτεθείσης ἔρεσας καὶ ἑξῆς ἐπαύρησε: Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς

κυβερνήσεως ἔχει σχεδὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχιλογιτῆ τῆς νῆσου, ὁ δὲ ἀρχιλογιτῆς τῆς νῆσου ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν διοικητῶν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ διοικητοῦ Λευκωσίας. Ὡς ἐάν συνέβαινε λάθος τι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς ἐκ μέρους τοῦ διοικητοῦ Λευκωσίας, καὶ ὁ ἀρχιλογιτῆς ἤθελε νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὴν Α. Ἐξ., θὰ τὸ διεδίβαζε διὰ τοῦ ἀρχιγραμματεῶς, ἦτοι δι' αὐτοῦ τοῦ διοικητοῦ Λευκωσίας.

Κατόπιν ἐζητήθη ἀναβολὴ διὰ τὴν ἐπιούσαν Τρίτην 2 μ. μ.

Νεώτεροι εἰδήσεις λέγουσι ὅτι τὴν Τρίτην ἀνετέθησαν εἰς τὸν Ἀρχιγραμματεῶ καὶ τὰ καθήκοντα διοικητοῦ Λευκωσίας, καὶ ὅτι εἰς τὰς περὶ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις περιεκόπησαν μισθαί τινων ὑπαλλήλων καὶ ἐγένετο μέγαι τῆς ἡμέρας, ἐκείνης οἰκονομία 700 περίπου λιρῶν.

Τοῦλάχιστον, διὰ τῆς μετὰ τοσούτου ζήλου ἐπιδιώξεως τῆς οἰκονομίας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, νὰ ὠφελεῖτο ἡ νῆσος, ἦτό τι καλόν, πλὴν δυστυχῶς, καθόσον αἱ 95 χιλ. λίραι πληρώνονται εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ τὸ ἔλλειμμα ὅπερ καταβάλλει τὸ ἀγγλ. ταμεῖον δὲν θὰ λείψῃ καὶ ὅσαι οἰκονομίαι γίνονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, εἶνε οἰκονομίαι μόνον τοῦ ἀγγλ. ταμεῖου, ἀπὸ τὰς ὁποίας οὐδὲν ὠφελεῖται ἡ νῆσος ἴσως δὲ καὶ βλάπτεται.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μόλις χθὲς ὁ καιρὸς μας ἤρξατο ἀνάξωογονῶν τὴν διψῶσαν γῆν. Ἀπὸ δεκαπενθημερίας ἤδη ὁ καιρὸς ἐφαίνετο λίαν εὐδιάθετος, ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπληροῦτο ἀτμῶν, τὰ βαρόμετρα κατήρχοντο ὡς ἐάν ἐμελε νὰ γείνη κα τακλυσμός καὶ ὁμοῦς οὐδεμίαν βροχὴν χθὲς ὁμοῦς καὶ σήμερον ἐλπίζομεν νὰ ἐβρεξε παντοῦ.

Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε καὶ καλὰ νὰ ἀναγκάσῃ καὶ τὴν Λεμησσὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀξίαν τῶν νομισμάτων εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ὀρισθεῖσαν τιμὴν καὶ ἂν ἐπιμένη θὰ τὸ κατορθώσῃ. Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην δύο ζαπτιέδες μετμημισμένοι εἰς χωρικοὺς παρουσιάσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Φ. Κολλακίδου καὶ ἀφοῦ ἐσυμφώνησαν καὶ ἠγόρασαν πρᾶγμα, ἀφῆκαν τὴν ἀξίαν τοῦ πρᾶγματος εἰς γρόσια χάλκινα καὶ ἤρπασαν τὸ πρᾶγμα καὶ ἀνεχώρησαν. Παρατηρήσαντες ἔπειτα οἱ ὑπάλληλοι ὅτι ἦσαν ἔλλειπῆ τὰ γρόσια, ἔδραμον καὶ τοὺς ἐστρεψαν εἰδοποιήσαντες καὶ τὴν ἀστυνομίαν. Ἐκεῖ λοιπὸν ἀφοῦ ὠμίλησαν ὀλίγον μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἔλαβον τὰ γρόσια τῶν καὶ ἀφῆκαν τὸ πρᾶγμα καὶ ἀνεχώρησαν.

Πλείστα ὅσα βεβαίως δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπινοήσῃ ὅπως καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν διαταγὴν τῆς, πλὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκλογισθῆμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε φανταστικόν, διότι

δλίγον διαφέρει άρπαχής. Έκτός έν οι κύριοι ούτοι έπραξαν ατροβούλως ό τι έπραξαν.

Τό παιδίον όπερ ένταύθα έπαθεν υπό μηρυγίτιδος, ώς άρχήθεν άπερήνατο ό ίατρός κ. Γ. Διαγκούσης, άπεβίωσε τήν παρελθούσαν Τρίτην μετά τετραήμερον άσθένειαν. Νεκροψίας γενομένης υπό του ίατρού τούτου και του ίατρού τής Κυβερνήσεως κ. James άπεδείχθη ότι πράγματι ό παις προσεβλήθη υπό τής επιδημικής εκείνης έγκεφαλονωτιαίας μηρυγίτιδος. Ούδέν ίχνος φυματιώδους μηρυγίτιδος. Ο Θεός νά φυλάξη τήν πόλιν μας από άλλα κρούσματα.

Και ό ίατρός κ. Ι. Τσαγγαρινός εύρεν εις τό χωρίον Μανδρά κρούσμα τής μηρυγίτιδος ώςτε ή νόσος αύτη δέν έσεβάσθη ούδέν κλίμα έντός τής νήτου.

Άξιος πολλών έπαιών ειπε άληθώς ό ένταύθα ίατρός τής Κυβερνήσεως, κ. James. (ό έν τή αίκία του κ. Ν. Τριτοφιδίου κατοικών), διά τήν φιλανθρωπίαν του και τας προς τους άπόρους μάλιτα άσθενείς εδεργείας του. Καθ' έκάστην έν τή κατά τό κρατιωτικόν έπιμελητήριον γραφείω του όδεγεται ύπερ τους 20 και 30 άσθενείς, ους έπισκέπτεται δωρεάν και, εις πολλούς μάλιτα άπόρους, πληρώνει και τήν αξίαν των φαρμάκων τά όποια συνισά και ζητώσιν από φαρμακεία. Τούτοιων αγαθοεργών πράξεων ή δημοσίευσις ειπε λίαν άναγκαία και ωφέλιμος, αίτούμεθα δέ συγγώμην παρά του καλού και φιλανθρώπου κ. James άν έτολήσαμεν νά άρωμεν επί μικρόν τόν πέπλον ύφ' όν λίαν μετριοφρόνως ένεργεί τας αγαθοεργείας του. Άς θεωρήτη τούτο ως μικρόν δείγμα τής μεγάλης ευγνωμοσύνης των άπόρων άσθενών, άνθ' ώλύπερ αυτών έπραξε και πράττει.

Η συνήθης πανήγυρις του Άγ. Γεωργίου του Κοντού άπεφασίσθη νά γείνη έφέτος τήν Παρασκευήν τής Λαμ.πράς και όχι τήν Δευτέραν ώς εις τήν περι τούτου ειδοποίησιν έγράψαμεν. Ειδοποιούνται λοιπόν οι χωρικοί ότι ή μεγάλη συνάθροις διά τήν έορτήν του Άγίου θα γείνη τήν ρηθείσαν Παρασκευήν και κατά τήν ήμέραν εκείνην δέον νά σπεύσωσιν οι προσκυνηταί οι τιμώντες τήν μνήμην του Άγίου.

Ο «Διάβολος» δέν εξεδόθη τήν παρελθούσαν Τετάρτην διότι ό συντάκτης του άσθενεί από 10 ήδη ήμερών και δέν ειπε βεβαίως έργον τό όποιον δύναται νά αναλάβη έκαστος. Οά εξακολουθήση όμως εκδιδόμενος συνεχώς επί ός έδομάδας προς αναπλήρωσιν του καθυστερησαντος φύλλου.

Έντός του Απριλίου μηνός (κατά τό νέον ήμερολόγιον) αναχωρεί εκ Λάρνακος ταχυδρομείον διά τό έξωτερικόν τήν 17, 21 και 25, άρμολείται δέ πός αύτός ήμέρας.

Κατά τήν «Ασπίδα» Άθηνών, τό Ελληνικόν πρεσβευτήριον θέ άνατιθέ εις πόλιν άποκαλύπτει γενική άγρία και αυταρχία.

Μεταξύ των πολλών λίαν καταλλήλων προς τούτο άριστίμων πολιτών μας, θεωρούμεν ήμεις και τόν κ. Γ. Μαληκίδην, ός ειπε και άπληλαγμένος από άλλων φροντιδών.

ΕΚ ΤΗΣ «ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»

Η Α Έξ. ό Μέγας Άρμοστής εύρεστίθη γά δηλώθη ότι τού έτους τούτου ή δεκάτη των δημοπρασιών καρπών (σίτου, κριθής όρόβου κ.λ.) των επαρχιών Καρπασίας και Άρμολώστον, εκτός των χωρίων Άκαν όνς, Δουλοΰ και Φλυμιονδίου, θα ληθθί εις είδος και όχι εις χρήματα.

— Νέον νομοσχέδιον καθυποβλήθησεται εις τό νομοθετικόν «περι εκλογής και διορισμού καταλλήλων προσώπων προς επικύρωσιν των υπογραφών»

— Κατά τους μήνας Ιούλιον, Ιούλιον και Οκτώβριον θα συγκροτηθί κακούργοδικείον εις τας κάτωθι πόλεις

- Πάρον Ιουλιου 14.
- Λεμεσόν « 22.
- Λάρνακα Ιουλιου 2.
- Άρμολώστον « 9.
- Λεωκωπίαν « 16.
- και Κερύβειαν Οκτωβρ. 8.

— Η επί των εκ των Ιταλικών λιμένων προελύσεων καθαρίσις ήρθη.

Ανεκωστή τη 21/12 Μαρτίου 1888.

Από τής παρελθούσης Δευτέρας ήρξατο έν τή Νομοθετικώ Συμβουλίω ή συζήτησις του προϋπολογισμού. Μεγίστη σύμπνοια έπεκράτησεν, ώς έδει, μεταξύ των αίρετων μελών Χριστιανών τε και Όθωμανών, διό και άπεφασίσθη, όπως πολλαί περιτταί θέσεις, ουκ ολίγα χρήματα άπορροφώται, καταργηθώσι και άλλαι συγχωνευθώσι, πολλοί δέ ύπεροχιοί μισθοί ελαττωθώσιν, για ούτω διηθή ή Κύπρος μικρόν κατά μικρόν νά διοικηθή. Μέγας τή άληθεια όφείλεται έπαινος προς τους κ.κ. βουλευτάς, είντες άληθή πόλεμον διεξάγουσι τας ήμέρας ταύτας. Ημείς τουλάχιστον τακτικώς παρευρισκόμενοι έν τή Βουλή από τής ήμέρας τής συζητήσεως του προϋπολογισμού, θαυμάζομεν τας άτελευτήτους άγορεύσεις, τας ελλόγους συζητήσεις των βουλευτών μας και τήν έκατέρωθεν πεισιμονήν. Μόλις ό εις βουλευτής περάνη τήν άγορεύσιν του, και έτερος λαμβάνει τόν λόγον. Διά τήν κατάργησιν μιάς και μόνης θέσεως, ή δία τήν ελάττωσιν μισθού υπαλλήλου τινός, καταναλίσκεται όλόκληρος συνεδρίασις και αύτη άκόμη λαμβάνει πέρας κατόπι ψηφοφορίας. Κατά καθήκον λοιπόν όφείλομεν ν' άποδώσωμεν τας γρηθόσυνους ήμών ευχαριστήσεις προς έπαντα τά αίρετά μέλη διά τήν άνδρικήν και σώφρονα στάσιν, ήν έπεδείξαντο, ως υπηγόρευον αύτοις τό καθήκον, πρωτίστως όμως εις τόν άκούραστον, τόν ευφραδή και πατριωτικώτατον βουλευτήν μας κ. Ληακίδην, ούτινος έκάστη άγόρευσις, έκαστη λέξις εκπέμπει πύρ, φλόγα, παριτώσα γυμνήν τήν άλήθειαν. Αίαν επεθύμουν νά μεταδώσω ήμιν μερικιάς των άγορεύσεων του φιλοπατρίδος τούτου βουλευτού, εάν μη μοι άπέθανε δύσκολον ή μάλλον άδύνατον. Αί σχετικαί άπάντων των βουλευτών άγορεύσεις θα δημοσιευθώσι βεβαίως έν τή «Φωνή» τής Κύπρου, αίτινες και ό' άπορροφηθώσιν υπό του διψώντος λαού.

Εί, καταγοητευθείς.

Κύριε συντάκτη της «Σάλπιγγος» (13 Μαρτίου 1888).

Δέν θα παραξενευθή βέβαια διότι θα ής και χωρίον νά γράψω εις ήμερηίδα, αλλά μήπως εις τας πόλεις έξόχ τή προνόμιον νά κατακαί τας χωριάς, και οι χωριάς έμπροστί εις τά άσπρα των πολιτών πρίπι νά βγώλλουν τί είσι; Όχι και πρώτος έγώ κατακαί τούς τί προνόμιον. Έπειτα νά διαρτήσιν ήμάς και ήμάς έκείνος. Αλλά εις τί σκοπόν, ήτοι τίς ενος τί ελαττωσέ ται νά κατακαί ήμερηίδια. Έγώ θην εκ τήν μίον έπαινον εις τήν άκατακαί

των προσώπων, τήν άγίαν Νάπκν (έλησμένησα τή άληθεια πότε και συγχωρήσατέ μου) και ήμουν ευχάριστημένος ότι ήθελα νά άκούσω και τήν ιδικήν σας τάξιν, διότι και πομπές και ψαλταδες και εκκλησιαστικά έργαλεία καλλίτερα από τά δικά μας έχετε, μά ένα πράγμα θα σας πώ και νά μη σας κκοφανή, μου έφάνη ότι είσθε πλέον βάρβαροι από ήμάς και ίδού πως: Αί γυναίκες σας εις τόν γυναικωνίτην πάνω έχταν τόσην ζωηρήν κουβένταν όπου οι έμιλλια των έσκέπαζαν τή άληθειάν τήν φωνήν του παπά που έλεγε μέσα 'ς τας βημέθωρα τό Ευαγγέλιον. Δέν ξεύρω όμως, πιθανόν νά ήνε και των δούλων οι έμιλλια αύται, αλλά οι κυράδες οι έποικί βέβαια αίσθάνονται που εύρίσκονται δέν πρέπει νά διακάντωσι τας δούλας νά σιωπώσι; ή εάν ειπε μερικαί γραιαί που έμιλλώσι δέν πρέπει ή Έπιτροπή τής Εκκλησίας νά επιβώλλη τήν σιωπήν; Ημείς εις τό χωρίον μας όταν έμιλλούν οι γυναίκες ή τά κοπελλούδια μέσ' 'ς τήν Εκκλησίαν, βώλλομεν μίαν φωνήν και άμέσως σιωπούν ως οι βάρβαροι μέσ' 'ς τήν λίμνην, όταν περξήσθ μέσα μίαν πέτραν.

Σού γράφω αύτά και νομίζω ότι ειπε από εκείνα που πρέπει νά βώλλη εις τήν ήμερηίδα σου. Κούταξι όμως παρακαλώ ούδέ τό χωρίον μου νά μή ό πής, διότι τότε ως νά έλεγεσ και τό όνομά μου. Άμέσως θα με καταλάβουν. Βχλε μόνον ότι είμαι

«είας που δέν τού άρέσκουν αύτά».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μ' όλον ότι ό έπίσημος Ρωσικός τύπος άποκρούει πάσαν πρόθεσιν εκ μέρους τής Ρωσίας προς στρατιωτικήν εις τά βουλγαρικά έπέμβασιν και προσδοκά ια βέλτιστα έξ άόπλων ένεργειών, έν τούτοις όμως ή συγκέντρωσις στρατευμάτων έν Σεβαστουπόλει και Οδυσσώ έμποιεί φόβον εις τους έν Κων' πόλει και Πόσην ότι άμα ως λήξη ή ένεκα του θανάτου του Γουλιέλμου επιβλήθεισα τότε ρώσοις στρατιωτικαί άπραξία, θα σπεύση ή Ρωσία εις τήν άνατροπήν του βουλγαρικού καθεστώτος. Τα άγγλικά φύλλα άνήγγειλαν μάλιστα ότι παρισκευάσθησαν και τά υπ' άταρχωγά σκάφη, άτινα θα μεταφέρωσι δεκακισχιλίους ρώσους στρατιώτας εις Βάρναν. Τόν ρόν αυτοκράτορα τής Γερμανίας κηρύττουσι τά ρωσικά φύλλα ως δ' ακείμενον ευνοώτερον προς τήν Ρωσίαν, και ότι ή Αυστρία, εάν άποφασίστη νά άντιπράξη εις τά ρωσικά έν Βουλγαρία σχέδια, ούδ' ουρανόν πρέπει πλέον νά περιμένη υποστήριξιν εκ Γερμανίας.

Κατά τόν «Χρόνον» ή Ηβλή θ' άπευθώνη εις τας δυνάμεις διακοίνωσιν έρωτώσα εάν ή διαγωγή τής βουλγαρικής κυβερνήσεως προς τήν δήλωσιν της Πύλης δέν άποτελει άντικρον άνταρσίαν, εάν ή επί του θρόνου έμνοή του Φερδινάνδου, παρά τήν θέλησιν του Σουλτάνου, δέν περιάγει τήν Βουλγαρίαν εις έπαναστατικήν κατάστασιν, εάν ενόπιον τούτης καταστάσεως δέν θα ήτο σκοπιμος ή άνάκλησις των έν Σοφία άντιπροσώπων των δυνάμεων και εάν έρένιτο γνωστόν ότι έν Αρ. Ρωμυλία συγκροτουνται στρατεύματα προς τόν άνακεκρηγμένον σκοπόν τής κατά του κυρίαρχου άντιστάσεως, εάν ή άν περιπτώσει επιτέλεση ούτος τά υπό τής βερολινέλου συνθήκης επιβαλλόμενα καθήκοντα. Τα έρωτήματα ταύτα θα περιαγάρωσιν άνατιρητήτως τας διαφωνούσας δυνάμεις εις δυσχερή θέσιν. Αλλ' οι έν Βιέννη, Ρώμη και Λονδίνο θα άντιτάξωσιν ίσως ότι επί τή άπειθεία τής όποτιλοδε ήρμνοίας τήν προσοχήν των θα ιδικιοθετο νά εγώλησιν πρωτίστως ή κυρίαρχος αύλη, αύτη δέ γείνη φιλοσοφικώτατα τήν παρακοήν και ού μόνον δέν καταγγίλλει και δέν άπειλεί τόν συγκροτήν, αλλά, τούταύτιον ένφ' εις τούς άποκατάσει άντι τόν πολιτικώδεις, εις έτίμον περιχρησθήσονται

ροντικὰς ἐξηγήσεις. Ἡ διαγωγή αὐτῆ τῆς Πύλης εἶναι πράγματι δυσεξήγητος. Ἰσως φοβίζουσιν αὐτὴν αἱ στερεότυποι ἀπειλαὶ τῶν Βουλγάρων, ὅτι, ἐὰν πιεσθῶσιν ἀμέτρως, θὰ κηρυχθῶσιν ἀνεξάρτητοι καὶ θὰ μεταδώσιν τὸ ἐπανάστατικὸν πῦρ εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὴν συμβουλὴν ταύτην ἔδιδε προχθὲς ἀναφανδὸν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἑπυρωτικὸν φύλλον τοῦ Αὐοδίνου, συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀνιδρύσεως ἀνεξαρτήτου βουλγαρικοῦ βασιλείου. «Ἡλίκος θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν», δικαιούται νὰ εἴπῃ ἡ Ἑλλάς, βλέποντα πόσον ἀνοστοῶς συνιστᾶται ἡ ἀθέτησις τῶν συνθηκῶν, προκειμένου περὶ Βουλγαρίας. Ἐν ταῖς προκλήσεσι ταύταις πρὸς τὴν Ῥωσίαν ἐγκρατεῖται ὁ διηρηκῆς ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος κίνδυνος, οὕτω δ' ἐξηγείται πῶς, ἐνῶ πανταχόθεν διαμιθνοῦται εἰρηρικαὶ διτιβεβαιώσεις, ἡ βερονίτειος «Ἐφ. τοῦ Σταυροῦ» ἔγραφε χθὲς ὅτι ἡ ἐνεστώσα αἰσιοδοξία εἶναι ἀδικαιολόγητος, ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ τῆς Ῥωσίας καὶ αἱ πρὸς συνομιολόγησιν δαρείου προσπάθειαι μαρτυροῦσι πολεμικὰς προθέσεις καὶ ὅτι θάττω ἡ βράδιον ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος.»

Ἡ προσδοκία ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη προῶριστα νὰ παραγγωνίσῃ τὸ Βρεντήσιον, ἐν ταῖς συγκοινωνίαις πρὸς τὴν ἡπειρώσαν Ἀσίαν, φαίνεται ἀληθεύουσα. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνήγγειλεν ἤδη τῇ Σερβίᾳ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1890, ὅτε λήγει τὸ πρὸς τοὺς ἰταλικούς σιδηροδρόμους συμβόλαιον, τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Ἰνδικῆς θὰ διέρχεται διὰ τῶν ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων. Οἴκοθεν ἐρροεῖται ὅτι, ὅταν ὁ σιδηροδρόμος οὗτος προεκταθῇ μέχρι Ἑλλάδος, τῆς Θεσσαλονίκης θὰ προτιμᾶται τὸ Λαύριον ἢ ὁ Πιραιεύς, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον δεόν νὰ καταβῶν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις πᾶσαν προσπάθειαν. Πολλὰ ἐγένοντο κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον

δὲν συνδεθῇ ἀμέσως κατὰ ἔξωρον πρὸς τὸ σιδηροδρομικὸν σύστημα τῆς Εὐρώπης, θὰ ἦναι οἰονεὶ περιέλευρον καὶ ἀποκεκομμένον μέλος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Τὴλεγραφήματα ἐκ Κων. πόλεως ἀναγγέλουσιν ὅτι ἐν Κρήτῃ ἐπικρατεῖ ἐπιθετικὸς τις καὶ ὅτι καὶ πάλιν διεπράχθησαν δυστυχῶς φόροι καὶ ἀπομαθῶν. Ἡ Πύλη πρὸς κατευνασμὸν τῶν πνευμάτων ἔστεισε νὰ διαφύσῃ τὸ θούλημα, ὅτι δὴθεν πρόκειται νὰ διορισθῇ Γ. Διοικητὴς τῆς Γραμματικῆς, καὶ ἐξ Ἑλλάδος δ' ἐδόθησαν εἰς τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν κατευναστικαὶ συμβουλαι, αἰτινες ἐκτατοῦ εἶνε νὰ εἰσακουσθῶσι, διότι πρὸς τὸ παρὸν πρωτίστη ἀνάγκη τῆς πολιταθῶς γήτου εἶνε ἡ ἡσυχία. Μεταβολαὶ προσώπων δὲν δύναται νὰ φέρωσι θεραπείαν, πρὸς ἄλλας δὲ μεταβολὰς δὲν εἶνε κατὰ ἴληλον ἡ ἐνεστώσα στιγμὴ. Τί θὴ ὠρέται ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Ἀνθοπούλου, ἀφ' ἑκ τῶν γραικῶν ὑπαλλήλων τῆς Πύλης οὐδεὶς θὰ ἦτο ἐπαισθητῶς κρείττων αὐτοῦ; Ὑπῆρξε σφίλια δεινὸν ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Φωτιῦδου, τὸ πάθημα δ' ἐκείνου εἶνε νὰ χρησιμεύσῃ, τοῦλάχιστον, ὡς μᾶθημα.

Λονδίνον, 18)30 Μαρτίου.— Ἄδεται ὅτι αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἶνε τεταμέναι καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος διὰ πάρωρριμῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, διέταξε στρατιωτικὰ μέτρα. (Ἡμετέρος εἶνε ἡ ἐπιμονὴ, μεθ' ἧς διαδίδονται τοιαῦτα φήμαι καθ' ἣν σιγίτην, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀποδίδουσα ἴην πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον φιλοφροσύνην, ἐκπέμπει εἰς Κων. πόλιν. Ἐκτακτὸν πρεσβείαν, ἵνα ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Σουλτάνον τὸν ἀδύνατον κολύλλητον μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος.) (Νέα Ἡμέρα)

Ἐνιστάμενα	50—70
Ἑκὴ σὺμα 19 βιβ. ἢ ὅκ. πρ.	40—42
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.	85—86

τὸ χαλεπὸν κινεῖται.

(Με ἴλιαν Ἀγγλίας 132)

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙΣ

Ἐφθασεν ὁ κατάλληλος κερὸς καθ' ὃν θιαφρόνεται τὰ ἀμπέλια. Καλλιστάς ποιότητος θιαφρὶ εἰς κόνιν μετὰ τοῦ κατὰλληλου μηχανήματος, ἔχει ἐν Λεμεσῶ ὁ κ. Α. Γαλανίδης, πωλὼν αὐτὸ εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν. Μεγάλαι εὐκολαί παρέχονται καὶ ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν. Σπεύσατε λοιπὸν ἀμπουργοὶ διὰ νὰ σώσητε τὰ ἀμπέλια σας ἀπὸ τῆς κατατροφῆς.

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ Χριστιανώμου πληρώματος ὅτι, ἐπειδ ἡ τῆς 23 Ἀπριλίου ἑρ ἡ τοῦ Μεγαλομαρτύρου Γεωργίου συμπέσει ἐρέτος τὸ μέγα Σάββατον, αἱ ἐκκλησιαστικαὶ τύποι μεταθέτουσι ταύτην τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, ὁπότε γενήσεται καὶ ἡ συνήθης πανήγυρις.

Ἄρνακι 1Μαρ. 1888.
Ἐκ τῆς Ἐφορίας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασιλείου Ζ. Μαρκίδου ὁδὸς Ἀγ. Γεωργίου, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλεῖται μακαρονάδα. Νεαπόλεως πρωτίστης ποιότητος ἄβροχος καὶ νωπὴ, λανικῶς μὲν πρὸς γρ. 3 3)4 ἢ ὁκά, γονδρικῶς δὲ πρὸς γρ. 3, 1)4.

Καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα δημοσιεύομεν τὸ γε νῦν, ἀποσπῶντες αὐτὰ ἐκ τῆς μονογραφίας τῆς ἐκ Βηρυτοῦ μέχρις Ἡλιουπόλεως ἐκδρομῆς ἡμῶν ἐπιφυλακτικῶς δὲ πραγματοποιηθῆναι ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς περιγραφῆς τῶν μεγαλοπρεπῶν εἰσοδομῶν καὶ λοιπῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἀρχαιοτήτων τῆς περικαλλεῖς ταύτης πόλεως, ἅτε παρεχούσης παντὶ φιλαρχίῳ πολὺ τὸ διαφόρον.

Ἐν Βαρσοῖσι. Χρ. Παπαδόπουλος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὁ Γουλιέλμος καὶ ὁ κουρέας του. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδέχετο τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, τὴν 10 π. μ. τὸν κουρέα του, ὅστις ἀφικνεῖτο συνήθως ὀλίγον ἀργά. Μίαν ἡμέραν λοιπὸν ὁ ἐστερμέννος αὐτοῦ πελάτης τῷ εἶπε:

—Τὸ ὠρολόγιόν σας πηγαίνει κακὰ, ὡς βλέπω, ἰδοὺ ἐν ἄλλο, καὶ εἰς τὸ ἔξῃ, ἐστὲ μᾶλλον ἀκριβῆς.

Καὶ τῷ προσέφερε λαμπρὸν χρυσοῦν χρονόμετρον.

Ὁ κουρέας ἔβαλλος ἐκ χερσῶν, ἠνχηρίστησε τὸν αὐτοκράτορα... ἄλλὰ μετὰ δύο ἐβδομάδας, ἤρρησε πάλιν ἐπὶ τινὰ λεπτὰ. Ὁ Γουλιέλμος τῷ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸ ὠρολόγιόν του, καὶ ἄμα λαβὼν αὐτὸ εἰς χεῖρας, τὸ ἀπέθετεν ἠτόμως ἐπὶ τῆς τραπέζης λέγων:

—Καὶ αὐτὸ δὲ πηγαίνει καλὰ δι' ὁμοιωσάμενον ἐν ἄλλο!

Καὶ μετῴθεν, προσέφηρεν εἰς τὸν κουρέα ὠρολόγιόν τι ἐκ νεοκλίτου 20 φράκων ἄξιας

Ἡ ζωὴ μας διακρίνεται εἰς πέντε περιόδους ἐπιθυμῶν.

Ἐπιθυμῶμεν πρῶτον ἀρετὴν, δεύτερον ἀριστερίαν, τρίτον γνῶσιν, τέταρτον κληρονομίαν, πέμπτον κτήνην.

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ «Σαλπιγγῆς»

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐκδρομὴ ἐκ Βηρυτοῦ μέχρις Ἡλιουπόλεως.

(Ἀπόσπασμα ἀνεκδότου μονογραφίας).

Διατρίβοντες ἐν Βηρυτῷ ἀπεφασίσαμεν μετὰ τινων σπουδαίων φίλων ἵνα ποιήσωμεν ἐκδρομὴν τινα μέχρις Ἡλιουπόλεως (Βααλβίκ), ἣτις διατελεῖ καίμακαματόν, ὑπαγόμενον ὑπὸ τὸν νομὸν τῆς Βηρυτοῦ. Κινήσαντες δὲ κατὰ μῆνα Ἰούλιον περὶ τὴν ἑξῆς πρωῶν ὄραν δι' ἀμέλειαν τῆς ἐκ Βηρυτοῦ μέχρι Δαμασκοῦ πρὸς ἑτῶν συστηθείσης γαλλικῆς ἐταιρίας ἐφθάσαμεν περὶ τὴν 11 π. μ. ἐν τῷ σταθμῷ καλουμένῳ Στόρα, ὅστις τευχάει τὸ ἕμιον τῆς ὁδοῦ τῆς ἐκ Βηρυτοῦ μέχρι Δαμασκοῦ, καθ' ὅλην τὴν ἐν λόγῳ ὁδοποιρίαν ἐθεασάμεθα τὰ ὠραία προσότια τῆς Βηρυτοῦ, κεκοσμημένα διὰ ὠραίων μεγαλοπρεπῶν μεγάρων ὡς καὶ τοὺς ὑψιτενεῖς κέδρους τοῦ Λιβάνου, λίαν ἀξιοσημειώτους ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Γεωματῶντες οὖν ἐν τῷ ὠραίῳ ξενοδοχείῳ τῆς Στόρας καὶ ἀναπαυθέντες ὀλίγον ἐπέβημεν ἑτέρας ἀμέλειαν δι' ἧς μετὰ τριῶρον ὁδοποιρίαν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἡλιουπόλιν καὶ διηρθώθημεν εἰς τὸ ὠραῖον δι-οικητήριον ταύτης τῆς πόλεως, ἐνθα ἐβρέθει ὁ ὑποδιοικητὴς μετὰ τῶν περὶ αὐτῶν ὑπαλλήλων ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκαλεῖτο Σακὴ βέης, νομῶν καὶ ρέκτης, ὅστις κεραιφῶν τε καὶ φιλοφρόνως ἐξένιστό ἡμᾶς, ἅτε συσστηθέντας ὑπὸ τοῦ νομάρχου Σαρίας.

Τὴν ἐπιούσαν λίαν πρᾶξ λαβόντες ἔδοξεν τινα ἐπιπερὸν, ἐπείραμεν εἰς ἐπιπέρανον τῆς πόλεως ταύτης. Ἡ Ἡλιουπόλις ἡ αὐτὴν ἐποικίσατο ἐπὶ τοῦ ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ὁμήρης πόλις κλασικῆ ἐπὶ τῆς ἐποικίας τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἐπὶ τῆς ἐποικίας τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως, καίτοι ἐπὶ ταῖς προκλήσεσι τοῦ ἀνομιώτου ἀκρίβους ἐν τῷ τελευταίῳ κωμικῶν τοῦ Ἰσραὴ ἐν

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἀπίσσα παλαιὰ γρ.	145—150
συνήθη	120—140
κόκκινα χαλασμένα	80—100

τῇ πεδιάδι. Αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῶν ἱστορικῶν καὶ προϊστορικῶν χρόνων ἐγένετο ἀντικειμένον μελέτης πολλῶν ἀρχαιολόγων μεταδάντων ἐπὶ τόπου. Ἐν τῇ Ἡλιουπόλει σώζονται εἰσέτι τὰ ἀξιολόγα κυκλώπεια ἢ Πελασγικὰ τεῖχη αὐτῆς τὰ εἰσέτι τῆς Ἀκροπόλεως, τὰ πολυδαχάλια ἔργα τῶν μεγαλοπρεπῶν ναῶν τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἥλιου, ὧν οἱ ὑψιτενεῖς κίονες κοσμοῦνται διὰ ὠραίων γλυφῶν καὶ ραβδώσεων, τὰ ἔξωχα κιονόκρανα τοῦ Προνάου, ἀμαζόντα εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπιτιλοδοῦσης ἀετὰ καλλονῆ.

Ἐσχάτως δὲ ἐν τινι ἀνασκαφῇ ἐνεργηθείσῃ ὑπὸ ἐταιρίας τινὸς ἀνευρέθη ὠραῖον πελώριον ἀγάλμα ἐκ λευκοῦ μαρμαροῦ, ἔργον ὠραίας ἑλληνικῆς τέχνης. Τὸ ἀγάλμα τούτου ἔχον μῆκος 2 μέτρων ὕψος καὶ 1 μέτ. πλάτος παρίστην ἔξωρον γυναικῆ ἢ θεᾶν τινα, καθήμενην ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, φέροντος κάτωθεν τῆς βάσεως ἐκ φύλλων καὶ δένδρων γλυφῆς. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀγάλματος τούτου μέχρι τοῦ περιλαμίου δὲν ὑπάρχει. Ἡ στάσις τοῦ ἀγάλματος ἐμφανεῖ θεᾶν τινα καὶ πιθανὸν τὴν Ἀφροδίτην, ἢ καθ' ἡμᾶς τὴν θεᾶν Ἥραν, διότι ἔφερον ὡς μὴ εἶπον, ἐπὶ κεφαλῆς διάδημα καὶ σκήπτρον ἀνὰ χεῖρας· αἱ χεῖρές εἰσιν ἀποκεκομμέναι ἐκ τοῦ βραχίονος· ἐκτὸς τοῦ ἐκ πολλῶν πτυχῶν ἱματίου αὐτῆς φαίνεται ὅτι φέρει ἔταρον ἐν εἶδει χλαμύδος ἔχοντος πτυχῆς λίαν συμμέρους· τὸ στήθος καὶ οἱ μαστοὶ εἰσι κεκαλυμμένοι ἐπὶ ταῖς ποσὶν αὐτῆς φέρει σπένδαλα μετὰ πελλήρων ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς θέσεως τῆς βέτου· τὸ ἄγλαματος παραπλάσιον, γέφυται κίον· ἀριστερῆς, ἔχει μεγάλην κεφαλὴν ὀρθοῦν στήθος, σπένδαλον ἴσον τῆς θεᾶς ταύτης.

Τὸ ἄγλαμα ταῦτο ἀνευρέθη, ἐπιπέρανον τοῦ νομάρχου, μεταφῆρται εἰς Βηρυτὸν καὶ ἐστὶν ἐπὶ τῆς θέσεως ἐπὶ τῆς ἐπιπέρατος κλασικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας, ὅπου ἀποκαταστάσει ἐπὶ τῆς Ἡλιουπολιτικῆς ἀποκαταστάσεως Ἡλιουπόλεως.